

РЕШЕНИЕ

№ 6220

гр. София, 21.02.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 12 състав, в публично заседание на 20.01.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Наталия Ангелова

при участието на секретаря Милена Чунчева, като разгледа дело номер **405** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Съдебното производство по делото е по реда на чл.156 и следващите от ДОПК.

Делото е образувано по жалба от "Поларис Билдинг А" ЕООД с ЕИК[ЕИК], чрез адв. И., срещу Ревизионен акт № Р-22220222007393-091-001/21.08.2023г., издаден от органи при ТД на НАП [населено място] - Т. Г., на длъжност началник сектор, в качеството му на орган, възложил ревизията, и Е. Д., главен инспектор по приходите, като орган, ръководител на ревизията, като на стр. 2 от жалбата е посочено, че неправилно определени задължения за корпоративен данък за 2018г. и за ДДС за данъчни периоди м. 02.2017г. до м. 08. 2018г. Конкретно се касае за следните задължения:

1) За данъчен период м. 02.2017г. не са извършени корекции по ЗДДС по непризнато право на приспадане, а само е установено, че не е внесен дължимия ДДС в размер на 2391,77 лв.- по декларация в срок, за което са начислени лихви в размер на 1543,83лв. По начислените лихви за този данъчен период в жалбата и в хода на съдебното производство не са изложени конкретни доводи и съображения.

2) С Решение № 1604/13.11.2023г. на заместник -директор на Дирекция "Обжалване и данъчно-осигурителна практика" С. на НАП, е постановено следното:

-РА е изменен в частта за резултата по ЗКПО за 2018г., като от определен корпоративен данък размер на 8 140,59 лв. и лихви в размер на 3 719,83 лв. е определен на данък в размер на 7 197,60лв. и съответните лихви,

- РА е потвърден за установените резултати за данъчни периоди, оспорени с жалбата от м. 02.2017г. до м. 07.2018г. по ЗДДС, ведно със съответните лихви - като установените задължения за ДДС за посочените данъчни периоди произтичат от непризнато право на приспадане на данъчен кредит както следва :

-В размер на 40 625,67 лв. по 44 фактури, издадени от „АДС РЕЙСТУДИО“ ЕООД през данъчни периоди от м. 06.2017 г. до м. 12.2017 г. и от м. 02.2018 г. до м. 05.2018 г.; за които данъчни периоди правото на приспадане не е признато само по фактури от този доставчик, съответно установените задължения и начислени лихви за просрочие са свързани с фактурите от този доставчик, като лихвите , видно от таблицата на РА към датата на издаването му, са общо в размер на 19 262,79лв.

- В размер на 2 390,00 лв. по 2 фактури, издадени от „МАЙ СТОРИДЖ“ ЕООД през данъчен период м. 07.2018 г.; и лихви в размер на 1244,81 лв. (лихвите за този данъчен период към датата на РА са в размер на 1935,97лв. върху дължима главница в размер на 3717,00лв. или само за ДДС, предмет на спор - лихвата е в размер на 1244,81 лв. по правилото за пропорционалност)

В жалбата са изложени доводи, че дружеството е инвеститор и изпълнител на СМР по сключени договори с възложители за изграждане на конкретни сгради, за които са издадени съответните актове за извършени СМР и фактури -договори от 15.12.2016г. и 17.05.2017г. с „Джи 2 Инвест“ ООД, договор от 20.04.2017г. с „Джи 3 Инвест“ ООД. Посочено е, е за извършването на СМР по договорите, са наемани различни подизпълнители , сред които „Д. ЕООД – по 4 договори с оспорващия за обект в местност „К. вада“, [населено място], със „Синтекс ЕНД КО“ ЕООД - за доставка на строителни материали по 4 фактури за обект в [населено място], кв. Г. М., [улица]; с Май С.“ ЕООД за доставка на стоки и наем на кофраж за обект [населено място], [улица], с АДС РЕЙСТУДИО ЕООД – по 4 договори за обект в [населено място] местност Х. С. С., и в местност манастирски ливади, (с ВМ СТРОЙМАРКЕТ ЕООД – за стоки. В жалбата са изложени подробни съображения по предмета на доставките и плащането по фактурите – в брой и с платежни нареждания за част от доставчиците, а за доставките от „ВМ СТРОЙМАРКЕТ“ ЕООД и „СТИНЕКС ЕНД КО“ ЕООД и за определените задължения по ЗКПО, жалбата ще бъде допълнена. Изложени са съображения само относно спазването на принципите по чл.5 ДОПК и за наличието на доставка по фактурите, по които не е признат ДДС. – касае се за СМР – услуги и материали, извършено е плащане в брой и по банков път, налице са данни относно реализацията на доставките по спорните фактури – построените обекти по договорите с възложителите на дружеството – жалбоподател. Изложени са съображения за тежестта на доказване на органите по приходите и се оспорват направените изводи за незаконосъобразно упражнено право на приспадане на данъчен кредит.

Пред съда жалбата се поддържа от адв. И., която в ход по същество и в писмена защита претендира и основателност на жалбата, като по същество поддържа всички изложени в жалбата доводи, претендира присъждането на разноски по списък.

Ответникът чрез юрк. И. оспори жалбата изцяло, поддържа мотивите, изложени в решението на ответника и заключението на приетата по делото съдебно-счетоводна експертиза.

По делото са приети доказателствата по административната преписка, допълнително представени от жалбоподателя, по искане на последния е изслушано заключение на вещо лице, прието като неоспорено и обективно доказателство по делото.

Административен съд София-град, като обсъди доказателствата ведно с доводите и възраженията на страните и приложимите разпоредби, извърши дължимата проверка на РА на основанията по чл.160, ал.2 ДОПК, от фактическа и правна страна приема следното:

По допустимостта на жалбата:

Предвид датата на връчване на оспореното решение - 14.11.2023г. и датата на жалбата до съда - 21.11.2023г., то същата е подадена в срока по чл.156, ал.1 ДОПК и процесуално допустима по ал.2 от същата разпоредба.

По издаването на РА от компетентен орган, спазването на изискванията за съдържание и форма и процесуалните правила

Процесното ревизионно производство, приключило с издаването на оспорения по делото РА, е образувано със Заповед за възлагане на ревизия (ЗВР) № Р-22220222007393-020-001 от 06.12.2022г., издадена от Т. Г., на длъжност началник сектор "Ревизии" в дирекция "Контрол" при ТД на НАП С., с която е възложено извършване на ревизия на "Поларис билдинг А" ЕООД и за определяне на задълженията му по ЗДДС и ЗКПО, в това число и за спорните по делото - от м. 02.2017г. до м. 07.2018г. по ЗКПО и за корпоративен данък за 2018г., както и за предходни данъчни периоди, които не са предмет на правен спор по делото. ЗВР е връчена на дата 13.12.2022г.

За компетентността на Т. Г. да издава ЗВР по чл.112 ДОПК е представена Заповед № №РД -01-849/31.10.x 2022г. на директора на ТД на НАП - С., последващо изменена със заповед от 07.03.2023г. относно срока на ревизията за посочените данъчни периоди. ЗВР е връчена на дата 13.12.2022г., а ЗВР за изменението ѝ - 07.03.2023г.

Предвид изложеното до тук, ревизионното производство е законосъобразно образувано, предвид издаването на ЗВР от оправомощен по чл.112, ал.1, т.1 ДОПК и поради това компетентен орган, същото е и допустимо, доколкото е в рамките на срока по чл.109, ал.1 ДОПК.

Със ЗВР е възложено извършването на ревизията на дружеството на Е. Д. - ръководител на ревизията и М. Д., член на ревизиращия екип, и двамата главни инспектори.

За установеното при ревизията е издаден Ревизионен доклад (РД) № Р-22220222007393-092-001/30.06.2023г., и от органите по приходите, на които е възложено извършването на ревизията. РД е връчен на 05.07.2023г. , срещу него е подадено възражение от дата 08.08.2023г.

Ревизията е приключила с издаването на РА № Р-22220222007393-091-001/21.08.2023г., издаден от органа, възложил ревизията - Т. Г. и от Е. Д., ръководител на ревизията. С РА възражението срещу РД е уважено частично. РА е връчен на 27.08.2023г. дружеството е подсало в срок жалба срещу РА, - на дата 08.09.2023г., разгледана с Решение № 1604/13.11.2023г., издадено от зам. директора на ДОДОП - при условията на заместване на титуляра, за което е представена заповед № ЗЦУ - ОПР-16/09.06.2023г. на изпълнителния директор на НАП за определянето на Д. К. за заместник на директора на ДОДОП Е. П., а за последната е представена заповед за разрешен отпуск от 13.11.-17.11.2023г. В този период е издадено и решението от зам.-директора на ДОДОП. Следователно, решение

№ 1604/13.11.2023г., е издадено от компетентен орган и в срока по чл.155, ал.1 ДОПК и поради това следва да бъде зачетено изцяло постановеното с него изменение на РА.

ЗВР и за изменението й, РД и РА са издадени и връчени като електронни документи, съгласно отбелязване в същите: "Документът е електронно създаден и подписан, като данни за електронния подпис на издателя са налични в електронния документ". На л. 108 от елото документите, издадени от органите по приходите са представени в електронен вид на магнитен носител - СД- R. Същите, са представени и приети по делото като възпроизведени на хартиен носител електронни документи, по реда на чл. 184, ал.1 ГПК, вр. пар.2 на ДР на ДОПК, в това число с данни относно проверката на електронния подпис за валидността на сертификата и за вида на подписа – л. 109 и следващите.

Видно е, че в хода на ревизионното производство актовете на органите по приходите са връчвани електронно, в хода на съдебното производство по реда на същата разпоредба не е направено искане от страна на жалбоподателя да бъдат представени оригиналните електронни документи. Съдът извърши справка на съдържанието на представения СД- R с актовете на органите по приходите, които съдържат и визуализация на екран за проверка на сертификата и за сроковете му на валидност идентични с представените разпечатки на хартиен носител. От вида на подписа StampIT - Global Qualified CA се установява, че е вид квалифициран електронен подпис, с доставчик „Информационно обслужване“ АД - дружество, доставчик на електронни удостоверителни услуги, вписано от Комисията за регулиране на съобщенията в националния доверителен списък доставчици на квалифицирани удостоверителни услуги, съгласно чл. 22 от Регламент (ЕС) № 910/2014 и обявен от комисията на електронен адрес <https://crc.bg/bg/rubriki/560/elektronni-udostoveritelni-uslugi>. Следователно, ЗВР и за изменението й, РД и РА , като подписани с квалифицирани електронни подписи, които съответстват на изискванията на Регламент (ЕС) № 910/2014, съответстват на изискването да съдържат подписи на издателите им.

Изложеното обосновава извод, че издадените актове от органите по приходите в хода на процесното ревизионно производство, на първо място са издадени в съответствие с изискванията за съдържание и форма, съответно за ЗВР – по чл. 113 ДОПК, за РД по чл.117 ДОПК и за РА по чл.120, ал.1 ДОПК. Същите са издадени и от компетентните органи по приходите по смисъла на чл.8 ДОПК - от компетентната териториална дирекция по седалището на дружеството.

Съдът намира, че в хода на ревизионното производство не са допуснати нарушения на процесуалните правила - актовете, издадени от органите по приходите са връчвани на ревизираното лице, същото е имало възможност да представи възражение , жалба писмени обяснения и доказателства в защита на правата и интересите си. Така са приложени предвидени в ДОПК доказателствени способности и са събрани допустими доказателствени средства, подробно обсъдени в мотивите на РД. На дружеството и неговите контрагенти са връчени искания за представяне на документи и писмени обяснения от задължени лица (ИПДОПОЗЛ), представените доказателства са обсъдени в мотивите на РД, както и в решението на ответника и следва да бъдат ценени от съда.

Предвид на изложеното, не са налице основания за нищожност на РА.

По материалната законосъобразност на РА съдът намира следното:

По ЗДДС:

Оспорващият претендира незаконосъобразност на РА за данъчен период м. 02.2017г., но за този данъчен период изрично е посочено в т.4.1 от РД, че няма основание за корекция на декларация, но тъй като декларирания резултат за дължим ДДС не е внесен в срок, са начислени лихви - в размер на 1589,91 лв. за дължим ДДС в размер на 2391,77лв. - ред 6, т.11 от таблицата на РА. В тази част РА е обжалван по административен ред и потвърден с решението на ответника. Пред съда оспорващият не излага конкретни съображения за този данъчен период, а доколкото не е оспорен и размера на дължимата главница - без корекция от ревизиращите органи, то правилно на основание чл.1, ал.1 от Закона за лихвите върху данъци такси и други държавни вземания са начислени лихви - към датата на издаване на РА. Идентично по т.4.1 от РД и съответно в таблицата на РА, не са установени различия за данъчен период м. 03.2017г., съответно са начислени лихви - 1700,87лв.

РА е потвърден с решението на ответника за установените резултати за данъчни периоди, оспорени с жалбата, на основание непризнато право на приспадане на данъчен кредит както следва :

1) В размер на 40 625,67 лв. по 44 фактури, издадени от „АДС РЕЙСТУДИО“ ЕООД през данъчни периоди от м. 06.2017 г. до м. 12.2017 г. и от м. 02.2018 г. до м. 05.2018 г.; за които данъчни периоди правото на приспадане не е признато само по фактури от този доставчик, съответно установените задължения и начислени лихви за просрочие са свързани с фактурите от този доставчик, като лихвите, видно от таблицата на РА към датата на издаването му, са общо в размер на 19 262,79лв. Фактурите от доставчика „АДС РЕЙСТУДИО“ ЕООД са с предмет "наем на вертикален кофраж по договори от 01.03.2017г.; 08.03.2017г. за обект С., и по договори от 01 и 05.06.2017г. за обект България - 42 от фактурите и две фактури за шперплат и шперплат и цимент.

2) В размер на 2 390,00 лв. по 2 фактури, издадени от „МАЙ СТОРИДЖ“ ЕООД през данъчен период м. 07.2018 г.; и лихви в размер на 1244,81 лв. (лихвите за този данъчен период към датата на РА са в размер на 1935,97лв. върху дължимата главница в размер на 3717,00лв. или само за ДДС, предмет на спор - лихвата е в размер на 1244,81 лв. по правилото за пропорционалност) Предмет на фактурите са "наем на вертикален кофраж за обект П. проход съгласно договор м. 02 и м.03.2018г. и "шперплат".

Доставките по фактурите от Д. ЕООД през 2016г. - №171/25.08.2016г, №172/26.08.2016г., №194/27.09.2016г., 21110.10.20156г. 212/11.10.2016г., 236/27.11.2016г.237/28.11.2016г., 252/12.12.2016г. и 253/14.12.2016г. – с данъчна основа общо 47 800,00 лв. с предмет наем на строителна техника по договори от 08.02.2016г., 11.08.2016г. 08.08.2016г., е извършено преобразуване на финансовия резултат за 2016г. по реда на чл.16, ал.2, т.4 ЗКПО. Този въпрос е от значение, доколкото през 2018г. са приспадани данъчни загуби от предходни години. Ревизията е възложена и по ЗКПО за 2016-2018г., предвид на което ревизиращите органи са имали право да извърша преценка по приложението на чл.16, ал.2, т. 4 ЗКПО за 2016г. В казуса по делото обаче е предмет на спор само определянето на финансовия резултат за 2018г., предвид на което съдът следва да вземе предвид извършената корекция от органите по приходите без да преценява законосъобразността на така извършената корекция.

С РА е отказаното право на данъчен кредит по 4 фактури от доставчика Д. ЕООД за м. 01.2017г., но не е предмет на съдебен контрол - преценка за законосъобразност на упражненото право на данъчен кредит, предвид изрично заявените данъчни периоди за установени допълнителни задължения по ЗДДС в жалбата. – от м.02.2017г.

Доставките по фактури от Д. ЕООД, издадени през периода 2016 г. също не са предмет на съдебен контрол по ЗДДС, предвид, че със Заповед за прекратяване на ревизионното производство от 21.08.2023г., всички данъчни периоди през 2016г. са изключени от обхвата на ревизията поради изтекъл срок по чл.109, ал.1 ДОПК. С данъчната основа по всички фактури, издадени от Д. ЕООД към оспорващия „Поларис Билдинг А“ ООД, в периода 2016-2018г. са намерили отражение в натрупаните разходи за изграждане от дружеството като инвеститор на сграда в [населено място], м. Г. М., [улица], съгласно отстъпено право на строеж по нотариален акт от 15.02.2016г., която сграда е завършена на 20.12.2018г. – датата на разрешение за ползване на обекта. Към тази дата дружеството-жалбоподател заприхождава – построените самостоятелни обекти в сградата – негова собственост, апартаменти, гаражи, мазета, по дебита на счетоводна сметка 3-4 2 „Стоки – апартаменти Б.“ с обща балансова стойност 1 071 539,50лв. – която стойност представлява набраната по време на строителството стойност за изграждане на обекта по сметка 613 Разходи за придобиване на ДМА – обект Б.. В себестойността на обекта – с данъчната основа по фактурите, са отразени издадените от Д. ЕООД фактури (изключени от контрол по ЗДДС за периода 2016г. и м. 01.2017г.), с обща данъчна основа 178 210,00лв. всички с предмет наем на строителна техника, по договори от дати – 03.02.2016г.;08.02.2016г.;03.02.2016г.08.08.2016г. Останалите са отразени по сметка 602“Разходи за външни услуги – като текущи разходи.

Съдът изрично е указал на оспорващия сп протоколно определение от 18.03.2024г., че в решението на ответника, което препраща към РД и РА, изрично е повдигнат въпрос по чл.193 ГПК – стр.18 от решението на ответника. Посочено е, че още в РД и РА е оспорено авторството на подписите, положени в представените документи от оспорващия за доставчиците АДС РЕЙСТУДИО ЕООД; Д. ЕООД, МАЙ С. ЕООД – фактурите, договорите протоколите и др., не изхождат от лице, представител на тези дружества, второ – тези дружества не биха могли да осъществят фактурираните доставки (за всяко от тях са изложени съображения че не разполага със собствени активи за да ги изпълни, няма данни за ползване на подизпълнители – фактури със сходен предмет), и трето са анализирани услугите, получени от дружеството-жалбоподател от „ДОКА БЪЛГАРИЯ“ ЕООД, което действително е предоставило кофраж за обектите, изградени от „Поларис Билдинг А“ ЕООД вместо АДС РЕЙСТУДИО, също документите, представени от оспорващия са различни от представените от доставчиците (АДС РЕЙСТУДИО), дружеството-жалбоподател не е подписало представените протоколи за предаване и приемане на предмета по фактурите, представени от АДС РЕЙСТУДИО.

Изрично в решението на ответника е посочено, че тежестта на доказване е на дружеството, но същото както в ревизионното, така и в производството пред ответника не е посочило или представило доказателства за истинността на документите, от които претендира, че черпи правото си на данъчен кредит. Жалбоподателят е представил фактурите от доставчиците и договори към тях, платежни документи, счетоводни справки и регистри в хода на ревизионното производство.

Оспорването е относно авторството на представени от дружеството писмени доказателства - поради подписването им от лице, което не е управител на дружествата доставчици – „АДС РЕЙСТУДИО“ ЕООД, „ДМР“ ЕООД“ и „МАЙСТОРИДЖ“ ЕООД, като същевременно, същите са посочени като представлявани от законните им представители – управителите, а не от представител по пълномощно.

В никой от договорите, приложенията тях не се сочи, че вместо управителя се договаря с друго лице. От жалбоподателя чрез адв. И. по оспорването са представени пълномощни и ангажира съдебно-икономическа експертиза. Пълномощните са с нотариална заверка на подписите на вписаните управители на дружествата:

– В. С. Т., с адрес от [населено място], обл. М., като управител на АДС РЕЙСТУДИО ЕООД е подписал пълномощно пред нотариус на 26.08.2016г., с което предоставя права на М. В. М., с адрес в [населено място], [улица] за представителство на дружеството;

- Л. Т. К. с адрес от [населено място], в качеството му на управител на „ДМР“ ЕООД, на дата 08.12.2015г., с което предоставя права на М. В. М. за представителство на дружеството;

-К. В. К. от [населено място], като вписан в Търговския регистър управител на ВМ СТРОЙМАРКЕТ ЕООД, на дата 15.05.2014. , е подписал пред нотариус пълномощно, с което предоставя права на В. Б. М. и М. В. М., и двамата с адрес в [населено място], [улица] за представителство на дружеството

-Ю. С. А. от [населено място], в качеството му на вписан в Търговския регистър управител на „МАЙ СТОРИДЖ“ ЕООД, на дата 03.02.2017г. е подписал пред нотариус пълномощно, с което предоставя права за представителство на М. В. М. по отношение на дружеството.

Представените пълномощни и изявлението на адв. И. от 25.03.2024г. – л. 128 от делото, че документите са подписани от пълномощника, потвърждават установеното от органите по приходите, че М. М. е подписал представените документи от жалбоподателя за доставчиците - договорите, приложение 1, макар в същите да е посочено, че вписаните в Търговския регистър управители АДС РЕЙСТУДИО ЕООД, „ДМР“ ЕООД, „МАЙ СТОРИДЖ“ ЕООД, са изразили постигнатото в клаузите на договорите съгласие. При двустранните договори като процесните за наем, в случай, че отразяват действителна договореност между страните по тях, най-малкото следва да има знание за лицето, което представлява насрещната страна. Така управителят на дружеството – жалбоподател при сключването на договорите с АДС РЕЙСТУДИО ЕООД, „ДМР“ ЕООД, „МАЙ СТОРИДЖ“ ЕООД, би следвало да има знание за физическото лице, с което е договарял, респективно в какво качество представлява всеки от доставчиците като наемодатели. Задължението за полагане на грижата на добрия търговец изисква най-малкото да изиска пълномощно, както и изрично посочване на автора, положил подписите в договорите, приложение 1 към тях като представляващ АДС РЕЙСТУДИО ЕООД, „ДМР“ ЕООД, „МАЙ СТОРИДЖ“ ЕООД. Видно е от съдържанието на договорите, че такива действия не са извършени от страна на П. Б. А ЕООД, тъй като в случай, че е разполагал с пълномощните, представени едва пред съда, няма обяснение, защо не са представени от жалбоподателя ведно с другите доказателства за доставчиците.

Що се касае до действителното извършване на доставките по фактурите от АДС РЕЙСТУДИО ЕООД, „ДМР“ ЕООД, „МАЙ СТОРИДЖ“ ЕООД, в качеството им на

наемодатели към П. Б. А ЕООД, то се установява следното:

За доставчика АДС РЕЙСТУДИО ЕООД

В приобщените доказателства, събрани в хода на ревизионното производство на АДС РЕЙСТУДИО, се съдържа обяснение от дата 26.07.2018г., според което В. С. Т. не знае дали се води счетоводство на фирмата, няма и не знае всички документи, къде се намират, не знае каква е дейността на фирмата и дали има търговски обекти – л. 743 от административната преписка, приложение 3 към делото. Видно от доказателствата на л.752 -755 от същото приложение, М. М. по пълномощие е представлявал АДС РЕЙСТУДИО ЕООД пред О. и открил банкова сметка, по която са постъпили на дата 17.01.2018г. 515 246,54 лв. и изтеглени същия ден общо суми в същия размер, представена е и бланка спесимен на подписите- с парите по сметката може да се разпорежда и има спесимен на подписа само М. В. М.. Сметката е открита на 28.12.2017г. С Ревизионен акт № Р-2222118002884-091-001/16.01.2019г. за извършена ревизия на АДС РЕЙСТУДИО ЕООД по ЗДДС за периода 01.01.2017г. до 231.03.2018г. са устояновени задължения в размер на 780 573,66 лв. за ДДС и 85 479,74лв. за лихви. В мотивите на РА е посочено, че доставчиците на дружеството , сред които и Д. ЕООД ВМ СТРОЙМАРКЕТ ЕООД, са издирвани многократно, същите са дерегистрирани поради установени обстоятелства по чл.176 ЗДДС, в хода на насрещните проверки не са представени доказателства, дружествата са декларирали значителен оборот на доставки по между си. Изложени са съображения, че доставките, по които АДС Рейстудио ЕООД е упражнило право на данъчен кредит, като получател, е знаело, че участва в привидна доставка, във връзка с което е отказано право на данъчен кредит.

По връченото електронно ИПДПОЗЛ (л. 479 папка прил. 2 към делото) на АДС РЕЙСТУДИО ЕООД във връзка с ревизионното производство на П. Б. А ЕООД, на дата 02.02.2023г. са представени декларация и доказателства към нея. Декларацията е посочена като съставена и подписана от управителя В. С. Т. и посочената като подписана от него, в същата декларира, че доставчикът има издадени фактури към П. Б. ЕООД „за продажба на стоки“, прилага копие на всички издадени фактури, прилага хронологичен регистър на закупените стоки, обект на продажба впоследствие към фирма П. Б. А, ЕООД, всички стоки са съхранявани в склада на дружеството, прилага и договор за наем на склад. Декларирано е също, че към П. Блиндинг са издадени и фактури с предмет за „наем на вертикален и хоризонтален кофраж“ за два различни обекта на наемателя, приложени са всички издадени фактури и, представени са копия на сключените договори за наем, няма информация за конкретен адрес, на който дружеството е ползвало кофражите, единствено за обектите, описани във фактурите. Освен фактурите, от името на доставчика са представени складови/ стоклови разписки за стока шперплат, цимент и гвоздеи, неподписани, със съдържание, съответстващо на фактурите към П. Б. А ЕООД. Няма подписан документ за приел, предал, в частта транспортни документи на изпращача не е посочено нищо, а що се касае до адрес на доставчика – е посочено [населено място], [улица], който е и вписан като адрес по седалището му. Представен е договор за наем – на празно дворно място в м. Г. глава между физическо лице и доставчика АДС РЕЙСТУДИО. с начин на ползване – за склад на строителни материали и с адрес, различен от адреса по стоките разписки – договор от 03.01.2017г. Що се касае до договорите за наем на вертикален кофраж – от 01.03.2017г.- л. 545и приложени към него приемо-предамателен протокол от

30.05.2017г. и от 01.03.2018г., то първият протокол е съставен за това, че „наемодателят предава на наемателя вертикален кофраж съгласно договор от 01.03.2017г., а съгласно втория протокол –предаденият кофраж по същия договор е върнат В договора от 01.03.2017г. – в предмета му е посочено общо „вертикален кофраж – срещу заплащане на наемна цена, определена според материалите във фактурата. Следователно, от договора за наем и протоколите към него, представени от доставчика АДС РЕЙСТУДИО не могат да се определят вида материалите, които в съвкупност представляват „вертикален кофраж“ нито количествено-стойностни параметри. Представените договор от 01.03.2017г. и протоколи към него, не са подписани от страна на наемателя – П. билдинг А ЕООД, тъй като не съдържат количествено-стойностни параметри, не могат да се свържат с конкретна доставка. Идентично няма конкретни данни за вида материалите, които в съвкупност представляват „вертикален кофраж“, респективно „хоризонтален кофраж“ нито количествено-стойностни параметри.- за предмета и на другите договори , също не са подписани от наемателя:

-договор от 08.03.2017г. и приемо-предавателни протоколи – за предаване от 31.05.2017г. и за връщане от 01.03.2018г. – за „Хоризонтален кофраж“, идентично не са подписани от страна на наемателя – П. билдинг А ЕООД.

-договор от 01.06.2017г. за наем на вертикален кофраж, приемо-предавателен протокол от 01.06.2017г. и от 01.03.2018г.

Следователно, от този доставчик не се представиха доказателства, че действително са предадени на купувача съответно наемателя, съответно количествата стоки и материалите за вертикален и хоризонтален кофраж по издадените от него фактури към П. билдинг А ЕООД, Този доставчик не е представил доказателства за плащанията по фактурите – по две от тях – 406/31.10.2017г. 350 от 13.09.2017г. плащането е посочено в брой, но няма приложени фискални бонове, по останалите – по банкова сметка, но доставчикът не е представил извлечения от банковите си сметки за постъпване на сумите. В хронологичния регистър са отразени постъпления по сметка – 503/2 от П. Б. А ЕООД , на основание „БИ“ което съдът възприема като банково извлечение, а в графата основание е посочено“разплащане по документ“. Извлечение от конкретна банкова сметка на АДС Рейстудио ЕООД не са представени. Нито хронологичния регистър, нито оборотните ведомости, представени от АДС Рейстудио ЕООД, са подписани от управител или главен счетоводител,предвид на което достоверността на съдържащите се в тях данни, не е потвърдена.

Действително, е налице съществена разлика в представените от П. билдинг А ЕООД документи по фактурите от АДС Рейстудио ЕООД – както са констатирани органите по приходите, разликата е не само във външното оформяне, но и по съдържание. Представените от оспорвания ПРИЛОЖЕНИЯ 1 към договорите за наем на кофражи, макар и да са описани по вид , количество и стойност материалите, не съдържат съществен елемент за такъв вид доставка – мястото на извършването ѝ. Видно от представения договор за наем между АДС Рейстудио ЕООД и физическо лице, същият е от януари 2017г., за 2016г. няма данни за такъв договор. Фактурите от доставчика „АДС РЕЙСТУДИО“ ЕООД с предмет "наем на вертикален кофраж по договори от 01.03.2017г.; 08.03.2017г. за обект С., и по договори от 01 и 05.06.2017г. за обект България - 42 от фактурите и две фактури за шперплат и шперплат и цимент. В Договора за наем на строително оборудване от 01.03.2017г., представен от дружеството-жалбоподател е посочено, че АДС РЕЙстудио като

наемодател се представлява от В. Т. като управител, а седалището и адресът на дружеството са в [населено място] - [улица], предметът на договора е за ползване под наем на строително оборудване - за обект на конкретна улица в район С., подробно описано в Приемо-предавателен протокол, представляващ Приложение 1 към договора В Приложение 1 към договора "за отдаване на строително оборудване", са описани кофражни платна по позиции от 1-5, шпилки, гайки, скоби, изравняващи скоби, ригели и вертикализатори, с количествено-стойностни параметри, в протокола няма място на предаване на оборудването. Същевременно в чл.9 от договора е посочено, че предаването на оборудването се извършва на площадка на наемодателя и се счита за извършено с подписването на протокола. В чл.10 от договора е посочено, че предаването и връщането на оборудването се извършва на адреса на наемодателя, освен ако в протокола не е посочено друго. Видно от предмета на договорите за наем, представени от АДС РЕЙСТУДИО“ ЕООД, не са конкретизирани строителните обекти, и адресите им, на които ще се ползват кофражите, за разлика от договорите, представени от жалбоподателя, доставчикът, освен това е заявил, че не знае обекта на наемателя, на който са ползвани кофражите. Изложеното сочи на извод, че представените доказателства от двете страни не отразяват действителна договореност – действително намерение за размяна на насрещни престации, не само поради различието в предмета на договорите, представени от двете страни, но и по съображение, че не е постигнато съглашение – няма данни за мястото, на което ще бъде изпълнено задължението на наемодателя, съответно мястото, на което ще ползва наетата вещь наемателя. Що се касае до доставките с предмет стоки от този доставчик – фактури с предмет шперплат, гвоздеи и цимент, то също не се доказва предаването им - вр. чл.24, ал.2 ЗЗД, като стоки определени по своя род, които се индивидуализират чрез отделянето им, няма подписани протоколи, няма данни за транспорт и място на предаване на стоките. Всичко изложено сочи на извод, че по делото не се доказва, че издадените от АДС РЕЙСТУДИО“ ЕООД към П. билдинг А ЕООД отразяват действително осъществена доставка по смисъла на чл.25, ал.2 вр. чл.6, ал.1 и чл.9, ал.1 ЗДДС – доставка на стока и услуга, респективно действително осъществена стопанска операция по смисъла на чл.10, ал.1 ЗКПО, предвид на което правилно по същите – в предмета на съдебна проверка е отказано правото на приспадане на данъчен кредит, респективно не следва да бъдат признати като разходи за данъчни цели, съответно следва да бъде коригиран в посока увеличение счетоводния финансов резултат, в годината, в която са отразени като разходи за дейността – в случая 2018г., съответно следва да бъдат коригирани декларираните резултати за данъчните периоди, в които е ползван данъчният кредит.

Следователно, законосъобразно с оспорения по делото РА не е признато упражненото от П. Б. А ЕООД право на приспадане на ДДС в размер общо на 40 625,67 лв. по 44 фактури, издадени от „АДС РЕЙСТУДИО“ ЕООД през данъчни периоди от м. **06.2017 г. до м. 12.2017 г.** и от м. 02.2018 г. до м. 05.2018 г.; и са начислени лихви за просрочие общо в размер на 19 262,79лв. за същите данъчни периоди - по 42 фактури с предмет "наем на вертикален кофраж по договори от 01.03.2017г.; 08.03.2017г. за обект С., и по договори от 01 и 05.06.2017г. за обект България - и две фактури за шперплат и шперплат и цимент. Правилно с данъчната основа по тези и останалите фактури, издадени през 2016г., отразени в с/ка 613 аналитично за обектите и в разходите за 2018г. е извършена корекция на декларираните финансови

резултати, което ще бъде обсъдено подробно в частта по ЗКПО.

За доставчика МАЙ С. ЕООД,

Жалбоподателят е ползвал право на данъчен кредит по 2 фактури от „МАЙ СТОРИДЖ“ ЕООД, плащането е извършено по банков път, като данъчната основа по фактурите е намерила отражение по сметка 613 "Разходи за придобиване на ДМА" за обекта Жилищна сграда с офис, търговски обект, надземни и подземни гаражи", на [улица] в г. С.. Дружеството „МАЙ СТОРИДЖ“ ЕООД, е вписано в Търговския регистър на 31.01.2017г. с управител Ю. С. А., който на дата 03.02.2017г. пред нотариус е подписал пълномощно, с дата на изготвяне 31.01.2017г. С посоченото пълномощно упълномощава М. В. М. с пълни права .В Търговския регистър не е публикуван ГФО за дейността на дружеството „МАЙ СТОРИДЖ“ ЕООД. При връченото на доставчика ИПДПОЗЛ, по реда на чл.32 ДОПК, писмени документи не са представени. Органите са се позовали на издаден ревизионен акт на дружеството и установеното в него, че съгласно писмо от Столична община, декларирания адрес за кореспонденция - [населено място], [улица], не съществува, този адрес е вписан и като адрес по седалището на дружеството в Търговския регистър понастоящем, а преди това седалището на дружеството е на адрес [населено място] - [улица].

Този доставчик не е представил доказателства по връченото искане по реда на чл.32 ДОПК. На същия е извършена насрещна проверка, в хода на която съаприобщени доказателства, събрани в хода на ревизионно производство. Приобщен е Ревизионен акт от дата 20.02.2020г. за извършена ревизия по ЗДДС за данъчни периоди м.01.06.2018г. до 31.12.2018г., установени са задължения за ДДС 490 028,56лв. и лихви 62 962,80лв. Видно от ревизионния доклад, предходни доставчици са и АДС РЕЙСТУДИО, за този предходен доставчик е посочено, че не е открит и не е представил доказателства, фактурите от него - описани на стр. 15-19 РД, са с предмет покупка на строителен материал, стоки и дървен материал, скеле СМР по договор, наем вертикален кофраж - по всички е отказано право на данъчен кредит.

От П. Б. А ЕООД са представени в хода на ревизията договори МАЙ С. ЕООД като наемодател, идентични с представените за доставчика АДС РЕЙСТУДИО ЕООД В предмета на договорите наемодателят - посочен като МАЙ С. ЕООД, представляван от М. М. като управител, от 25.01.2021г. л. 1153 от адм. преписка, е с предмет предоставяне под наем на строително оборудване, на обект "жилищна сграда, подземен гараж и гараж на един етаж с местонахождение в конкретно УПИ по плана на [населено място], район К. село, [улица], и други данни за имота, "подробно описано в Приемо-предавателен протокол, представляващ приложение 1". Към договорите се съдържа Приложение 1, в което е обозначено към кой договор е, описано е по вид, количество и стойност строителното оборудване, като условие за наемане е посочено транспорт до обекта за сметка на наемодателя, но няма посочени дата и място, на което оборудването действително е доставено, нито дата, на която е подписано приложението. На 02.04.2018г. този договор е прекратен, съгласно споразумение. Фактурите от този доставчик са с предмет "наем на вертикален кофраж за обект П. проход съгласно договор за месец 02 и месец 03 2018г., като дата на данъчно събитие е посочена дата на фактурата - л. 11598, фактура №11/30.07.2018г., което по време е след като договарът е прекратен.

Така описаното за съдържанието на приложението не съдържа конкретна дата и конкретно място, на което е предадено строителното оборудване, обозначена е

единствено датата на договора. Идентично приложението 1 след договора с поправената дата - също е съставен към договор от 08.02.2016г. - л. 148 от адм.преписка, не съдържа дата и място, на което да е изпълнено задължението на наемодателя да предаде описаното в приложението строително оборудване, описано по количество и стойност.

За Д. ЕООД

По фактурите от доставчика Д. ЕООД към оспорващия - 9 броя, всички с предмет наем на строителна техника по договор ., издадени м. 08 - 12. 2016г. дса с обща данъчна основа 47 800,00лв. и ДДС 9 560,00лв. , не са признати на разходи по реда на чл. 16, ал.2, т.4 ЗКПО и е преобразуван финансовия резултат за 2016г., а фактурите от м. 12. 2016г. - 4 броя с № 252,253,255 и 2457 от м. 12.2016г. с данъчна основа общо 2 4860,00лв. и ДДС 4972,00 лв. е отказано правото на приспадане на данъчен кредит. Всички фактури от този доставчик са отразени по сметка 613"Разходи за придобиване на ДМА - обект Б., завършен през 2018г. - фактурите, описани в таблица 3 л.4/5 от заключението, с данъчна основа общо 1 78210,00лв., издадени през 2016г. и като текущи разходи по сметка 602 Разходи за външни услуги - фактури , издадени през 2016г., таблица 1 от заключението - л.3 от същото, с данъчна основа общо 47 800,00лв. които разграничения на разходите съответстват изцяло с установените от органите по приходите и не са оспорени.

От жалбоподателя са представени 4 договори с този доставчик - от 03.02.2016г., 08.02.2016г., 08.08.2016г. и от 11-.08.2016г. Договорите, приложенията към същите и фактурите, представени от П. Б. А ЕООД са идентични с тези, представени за доставчика АДС РЕЙСТУДИО и МАЙ С., идентично в предмета на договорите - два договора от 08.02.2016г. , на единия е поправена датата на 03.02.2016г.е посочено, че се касае за предоставяне под наем на строително оборудване, на обект "жилищна сграда, подземен гараж и гараж на един етаж с местонахождение в конкретно УПИ по плана на [населено място], местност Г. М., подробно описано в Приемо-предавателен протокол. Към договорите се съдържа Приложение 1, в което - по договора от 08.02.2016г. е посочено следното: от 1-5 са описани кофражни платна, шпилки гайки, скоби, изравняващи скоби, ригели и вертикализатори, в колоните срещу тях се съдържат ед. мярка - бр. в графа е обозначено количество и кв.м., в последната графа е посочено общо кв.м. сумарно общите кв.м. - са посочени на ред. Като условие за наемане е посочено, транспорт за сметка на наемодателя. Така описаното за съдържанието на приложението не съдържа конкретна дата и конкретно място, на което е предадено строителното оборудване, обозначена е единствено датата на договора. Идентично приложението 1 след договора с поправената дата - също е съставен към договор от 08.02.2016г. - л. 148 от адм.преписка, не съдържа дата и място, на което да е изпълнено задължението на наемодателя да предаде описаното в приложението строително оборудване, описано по количество и стойност. Договорите за наем на строително оборудване от 08.08.2016г. 11.08.2016г. са с предмет да бъде предоставено от наемодателя строително оборудване на обект "груб строеж на жилищна сграда с апартаменти, ж-гаражи и открити паркоместа, в [населено място], район Т., местност К. вада, конкретен УПИ и кв. също подробно описано мв Приложение 1 - приложение 1 на л. 153 и л. 158 от адм.преписка, което не съдържа конкретен адрес - улица номер или по друг начин идентифицирано мястото, на което е предадено строителното оборудване. Фактурите от този доставчик

са с предмет "наем строително оборудване съгласно договор от "за месец .. ", т.е. не съдържат данни за факти и обстоятелства, които могат да бъдат проверени, и от които може да се направи извод, за действително осъществена стопанска операция, предметът на фактурите е посочен общо и може да се отнесе към договор за наем на което и да е строително оборудване по вид и количество, а доколкото няма данни наемодателят да е доставил строителното оборудване до конкретен адрес и място, свързано с икономическата дейност на П. Б. А ЕООД, то остана и недоказано, освен действителното осъществяване на стопанската операция по предоставяне на наем на строителното оборудване и обстоятелството, че издадените фактури са свързани с икономическата дейност на дружеството-жалбоподател, от която черпи изгода - получава приходи. Последното е основание по принцип не само за признаване на правото на данъчен кредит, но и основание за признаване на разходите за икономическата дейност - правилото за симетрията, на което са се позовали органите по приходите както в мотивите на РД и в решението на ответника във връзка с отчитането на договорите за строителство и приложимите счетоводни стандарти, засегнато и в заключението на вещото лице по делото. Приложение 1 към описаните договори съдържа подпис на управителя на П. Б. А ЕООД, който с оглед признаване на доставката и разхода, е могъл да иска посочване на мястото, на което е доставено оборудването и на коя дата, което не е направено, не е положена дължимата грижа.

От страна на доставчика Д. са представени - л. 588 от адм. преписка заверени копия на фактурите, договори за отдаване под наем на строителното оборудване, аналитични регистри и месечни оборотни ведомости за периода на издаване на фактурите към жалбоподателя. Декларацията е от 30.01.2023г.и подадена от името на управителя, автор и на подписа под декларацията. Счетоводните регистри и не са подписани от управител или гл. счетоводител, поради което достоверността на съдържащите се в тях данни не е потвърдена. ел. 607 и сл. от адм. преписка. От този доставчик са представени - договори за наем на строително оборудване, които се различават както по вид, така и по съдържание от представените от оспорващия, и са идентични с представените от другите доставчици по спорните фактури. Така идентично в договорите не се съдържа място, на което наемодателят следва да предостави строителното оборудване - макар и с непълно описание, а само е посочено, че наемодателят предоставя на наемателя строително оборудване срещу цена според вида на материалите във фактурата, издадена към изпълнителя. Видно от посоченото за съдържанието на фактурите, същите не включват материали, които в съвкупност представляват строителното оборудване. Всички договори са с идентичен предмет като посочения по съдържание - л. 638, 640 - от адм. преписка. На л. 642-643 се съдържат приемо-предавателни протоколи като обсъдения по-горе за АДС Р. СТУДИО. Идентично договорите за наем и протоколите, не са подписани от П. Б. А за наемател, от същите не може да установи какво точно строително оборудване касаят, кога и къде е предадено и има ли връзка с място, свързано с икономическата дейност на жалбоподателя. Договорът на л. 643 - за обект в [населено място], район Т., местност К. вада, и от дата 08.08.2016г. на л. 647 от 11.08.2016г. ,и Приложения 1 към тях, макар и да съвпадат с предмета и по съдържание на представените от жалбоподателя, не съдържат в приложенията конкретен адрес, на който да бъде доставено и е доставено строителното оборудване, за да може да се прецени дали действително е осъществена стопанската операция - доставка на услуги, и дали е свързана с място, на което получателят - осъществява икономическата си дейност, с

оглед спазване на посочените по-горе принципи. Освен изложеното, няма никаква връзка между предмета на фактурите и представените договори както от доставчика Д. ЕООД, така и от оспорващия.

По ЗКПО за 2018г.

За 2018г. дружеството-жалбоподател е подало ГДД по чл.92 ЗКПО, с която декларира счетоводна загуба в размер на 205 454,73 лв. и след преобразуване на счетоводния финансов резултат по реда на чл.22 ЗКПО е формиран данъчен финансов резултат - данъчна загуба в размер на 163 466,51 лв.

С РА са извършени корекции - в увеличение на счетоводния финансов резултат със сумата общо в размер на 337 941, 70 л., на основания чл.77, ал.1 ЗКПО(187 295,90лв.) чл. 16, ал.2, т. 4 ЗКПО (с 31 320,00 лв. , (чл.26 т. 2 ЗКПО (90 263,81 лв.) чл.26, т.1 ЗКПО (29 061,81 лв.) и намаление на счетоводния финансов резултат със сумата от 44 971,68 лв. на основание чл.77, ал.2 ЗКПО. В резултат на това с РА, след извършено преобразуване, е установена данъчна печалба в размер на 81 405,95лв. и начислен корпоративен данък в размер на 8 140,59лв. и лихви в размер на 3 719,83 лв.

С решението на ответника РА е изменен в частта за резултата по ЗКПО за 2018г., като от определен корпоративен данък размер на 8 140,59 лв. и лихви в размер на 3 719,83 лв. е определен на данък в размер на 7 197,60лв. и съответните лихви.

За да извършат посочените по-горе корекции, както органите по приходите, така и вещото лице са установили еднозначно, че по договорите за строителство, дружеството -жалбоподател не е отчитало разходите и приходите в съответствие със счетоводното законодателство и поради това са формирани данъчни временни разлики, които с посочените корекции са отстранени. Водената счетоводна отчетност в нарушение на принципите на счетоводството - принципа на симетрията, както и на приложимите стандарти, еднозначно са установени от вещото лице в приетото по делото заключение. Вещото лице е достигнало до извод, че отчетените разходи са в нарушение на счетоводното законодателство, тъй като разходите във връзка с определена дейност или сделка следва да се отразят в периода, през който предприятието черпи изгода от тях, а приходите се отразяват в периода, през който са отразени разходите за тяхното получаване. Също така вещото лице е достигнало до извод, че са отчетени и разходи в нарушение на счетоводното законодателство - отчетени разходи за материали директно са отнесени в намаление на финансовия резултат, за които не може да се установи, че са свързани с дейността на дружеството и такива, които представляват разходи за незавършен обект. В частта по ЗКПО са налице разходи, които формират временни данъчни разлики, свързани с неправилното прилагане на Закона за счетоводството и Н. - конкретно СС 11 Договори за строителство, доколкото не е определено как точно ще бъдат отчитани – признавани разходите. Дружеството е отчитало и признавало текущи разходи - директно в сметка 123 Печалби и загуби от текущата година, свързани с изпълнението на договори с възложители, а приходите са отразявани в следващи финансови периоди, отписвани са активи, които са продадени в следващи данъчни периоди. Вещото лице изрично е посочило в заключението си, че жалбоподателят е водил нередовна счетоводна отчетност.

Изводите на вещото лице в частта за ЗКПО изцяло съвпадат с тези на органите по приходите относно допуснатото нарушение на счетоводното законодателство при отчитането на разходите и приходите от икономическата дейност – конкретно по

договори за строителство.

Не е спорно по делото, и както се твърди в жалбата, основният предмет на П. Б. А" ЕООД през периода 2016- 2017г. и 20018г., през която са приспадани загуби от предходните 2016 и 2017 години, и СМР - като инвеститор и по договори с възложители. Извършените корекции по ЗКПО произтичат конкретно от следното:

1)извършено увеличение на счетоводния финансов резултат в общ размер на 337 941,70лв. на основание:

1.1. по чл.77, ал. 1 от ЗКПО със сумата от 187 295,90лв.;

За периода 2016г.-2018г. „Поларис Билдинг А” АД е инвеститор за изграждането на обект „Жилищна сграда, подземен гараж и гараж на един етаж, топлозахранване и абонатна станция“ находящи се в [населено място], м. Г. М., [улица], съгласно отстъпено право на строеж. Сградата е въведена в експлоатация на 20.12.2018г. съгласно Разрешение за ползване № СТ-05-1598/20.12.2018г.

Към датата на завършване на обекта 20.12.2018г. „Поларис Билдинг” АД заприхождава собствените обекти - апартаменти, мазета и гаражи по счетоводна сметка 304 2 „Стоки - апартаменти обект Б.“ с балансова стойност 1 071 539,50лв. / набраната себестойност по сметка 613“Разходи за придобиване на ДМА“/. През 2018г. „Поларис Билдинг” АД отписва всички активи с балансова стойност в размер на 1 071 539,50лв., като продадени.

След справка в имотния регистър и аналитичните салда по сметка 304 2 „Стоки - апартаменти обект Б.“ и 7021 „Приходи от продажби на апартаменти обект Б.“ се установява, че част от тях са продадени през 2019г. , а именно:

- гараж 1 с балансова стойност 40 090,04лв., апартамент № 9 и мазе № 8 с балансова стойност 131 215,07лв. са продадени на Я. П. на 10.01.2019г.

- офис 1 е балансова стойност 15 989,89лв. е продаден на Й. Л. на 14.06.2019г.

Така балансовата стойност на тези активи, отписани неправилно през 2018г е в размер на 187 295,90лв.,тъй като са продадени през 2019г. и в тази година следва да се отпишат.

Отчетените разходи са в нарушение на счетоводното законодателство - посочения по-горе принцип - разходите във връзка е определена дейност или сделка следва да се отразят в периода през който предприятието черпи изгода от тях, а приходите се отразяват в периода през който са отразени разходите за тяхното получаване и на основание чл.77, ал.1 от ЗКПО финасовия резултат за 2018г. е правилно е увеличен със сумата от 187 295,90лв.

1.2. по чл. 16, ал. 2, т. 4 от ЗКПО със сумата от 31 320,00лв.;

На основание чл. 16, ал. 2, т. 4 от ЗКПО - за начислено възнаграждение за услуги, без те да са реално извършени, не са признати отчетени от оспорващия разходи за външни услуги през 2018г. по счетоводна сметка 602 суми общо в размер на 31 320,00лв., представляващи данъчната основа по фактури издадени от „АДС Рейстудио“ ЕООД - ф-ри с №№ 631, 636 от дати през месец 01.2018г. и № 637, 638, 742, 745, 749 и 753 от дати през месец 02 2018г. с предмет наем хоризонтален кофраж съгласно договори - от 01.03.2017г., от 08.03.2017г., 05.04.2017г. и от 09.06.2017г. за обект С. и обект България.

Установено е, че сметка 602 е приключена в кореспонденция със сметка 123 Печалби и загуби от текущата година и поради това оказва влияние върху счетоводния финансов резултат. При ревизията не е установено реалното получаване на стоки и услуги по наета строителна техника, по посочените фактури не е признато правото

на приспадане на данък, а за целите на ЗКПО - на основание чл.10 ЗКПО - изискването за документална обосноваост на разходите - разходът се признава, когато е документално обоснован с първичен счетоводен документ по смисъла на Закона за счетоводството и вярно отразява стопанската операция. На основание, че отчетените разходи по фактурите от „АДС Рейстудио“ ЕООД не отразяват вярно стопанската операция, е прието и, че е налице отклонение от данъчно облагане по чл.16, ал.2, т.4 ЗКПО и със същите е увеличен финансовия резултат.

1.3. по чл. 26, т. 2 от ЗКПО със сумата от 90 263,99лв.;

За същия обект - „Жилищна сграда, подземен гараж и гараж на един етаж, топлозахранване и абонатна станция“ находящи се в [населено място], м. Г. М., [улица], за периода от 01.02.2016г. до 20.12.2018г. в сметка 613“Разходи за придобиване на ДМА - обект Б.“ са отчетени разходи за наем на строителна техника и материали общо в размер на 201 590,00лв. представляващи данъчната основа по фактури издадени от следните доставчици:

- "ДМР" ЕООД е ЕИК[ЕИК] - наем на строителна техника с данъчна основа (ДО) общо в размер на 178 210,00лв., по фактури издадени за периода от 02.02.2016г. до 29.12.2016г.; Подробно се изложи, че по тези фактури не се доказва действително осъществена стопанска операция, документирана по съответния ред, предвид, че няма данни за факти и обстоятелства, относими към стопанската операция, обсъдени по горе – основание по чл.10, ал.1 вр. чл.26, ат.2 ЗКПО за корекция.

- "Стинекс енд Ко“ ЕООД - битумна мембрана, арматурна заготовка, химични добавки за плътност на бетон е ДО общо 19 910,00лв., по фактури с №№ 22, 23, 24 и 25 от м.02.2016г.; тези разходи не са признати на основание, че фактурите са издадени преди датата на учреденото право на строеж за този обект, към датата на издаването им П. Б. А ЕООД не е имало качеството на инвеститор на обекта.

- „ВМ Строймаркет“ ЕООД - строителни материали и шперплат по фактури № 728/16.04.2016г. и № 1274/08.08.2016г. с данъчна основа общо в размер на 3 470,00лв. Тези разходи са намерили отражение в сметка 613 Разходи за придобиване на ДМА - обект Б..

На основание, че от жалбоподателя не са представени разходи за транспорта на материалите, сертификати за произход и приемо -предавателни протоколи, както и от доставчиците, в решението на ответника - л. 21 от същото, е направен извод, че от доставчиците ВМ Строймаркет, и С. енд ко ЕООД не са доставяни материали на „Поларис Билдинг А“ ЕООД - основание по чл.10, ал.1 ЗКПО. и хипотезата по чл.26, т.2 ЗКПО за корекция на декларирания финансов резултат. В хода на съдебното производство не са представени доказателства от страна на жалбоподателя за обстоятелства, свързани с транспорта на стоките от този доставчик, фактически са издадени само фактури и плащания по същите.

Общо за доставчиците от органите по приходи е прието, че тези разходи в общ размер на 201 590,00лв. не са извършени. Тези разходи отнесени към общите разходи за придобиване на сградата - обект Б./ с РЗП 1579 кв.м, представляват намаление на балансовата стойност в размер на 127,67лв. за един кв.м и стойността на РЗП на всеки продаден обект / 201 590,00лв. : 1579кв.м РЗП на сградата = 127,67лв. за кв.м/.

За 2018г. са продадени апартаменти и гаражи с общо РЗП 707,01 кв.м. Квадратурата умножена с непризнатата част от балансовата стойност на отписаните продадени активи - 127,67лв. за един кв.м, представлява непризнат разход в размер на 90 263,99лв.

Със сумата от 90 263,99лв. е увеличен счетоводния финансов резултат за 2018г. на основание чл.26, т.2 във вр. е чл.10, ал.1 и чл.23, ал.2, т. 1 от ЗКПО.

1.4. По чл. 26, т. 1 от ЗКПО със сумата от 29 061,81лв.;

През 2018г. по счетоводна сметка 601 „Разходи за материали“ с различни нива на аналитичност „Поларис Билдинг“ АД е отчетел общо разходи в размер на 734 742,54лв. от които 705 680,73лв. за обект България и 29 061,81лв. без данни към кой обект са отнесени, посочени като „неуточнени“. От счетоводната отчетност на „Поларис Билдинг“ АД не се установява сумата да е калкулирана в себестойността на услуга или конкретен обект. Същата не е систематизирана и отнесена към определен клиент/възложител. Отчетени разходи директно са приключени със сметка 123“Печалби и загуби от текущата“ /в намаление на финансовия резултат/ през 2018г. Поради липса на връзка между отчетените разходи и дейността на дружеството, на основание чл. 26, т. 1 от ЗКПО/разходи несвързани с дейността / финасовия резултат за 2018г. е увеличен със сумата от **29 061.81лв.**

2) извършено намаление на счетоводния финансов резултат на основание чл.77, ал.2 от ЗКПО със сумата от 44 971,68лв. и е приспадат остатък от данъчната загуба за 2016г. в размер на 48 106,56лв.

2.1. Намалението на счетоводния финансов резултат на основание чл.77, ал.2 от ЗКПО със сумата от **44 971,68лв., произтича от** -

а) отчетени текущи разходи за обект Х. С. - С. и С. 2, с които е увеличен финансовия резултат за предходни периоди, през 2016г. увеличение в размер на 18 840,90лв. и през 2017г. увеличение в размер на 9 521,76лв.

На обекта Х. С. - С., дружеството-жалбоподател е изпълнител по договор от 15.12.2016г., а на обекта С. 2 - по договора от 17.05.2017г. с възложител „Джи Две Инвест“ ООД. Обектите са приключени през 2018г. дружеството е отчетело и признало приходи през 2018г. в размер на 466 136,00лв./по договор от 15.12.2016г. - приходи 197 587,30лв. и по договор от 17.05.2017г,- 268 549.00лв. Разходите за посочените обекти обаче са отчетени като текущи разходи за предходна финансова годитна - 2017г.

б) от отчетени текущи разходи обект България и България 2 в размер на 16 609,02лв. през 2017г. и с които е увеличен финансовия резултат за 2017г. Изпълнението на обектите е по договор от 20.04.2017г. и 20.11.2017г. с възложител „Джи Три Инвест“ ООД, приходът е отчетен и признат през 2018г. в размер на 664 104,00лв.

2.2. С решението на ответника данъчната загуба, установена с РА за 2016г. в размер на 56 711,62лв. е **увеличена със сумата от 9 430,00лв.** и се определя на данъчна загуба за 2016г. в размер на 66 141,62лв. Сумата от 9 430,00лв. представлява корекция на ползван данъчен кредит по реда на чл.79, ал.3, т.1, б.“а“ от ЗДДС по издадени от „Поларис Билдинг“ АД протоколи за начисляване на ДДС и е отразил сумата на разход по счетоводна сметка 609“Други разходи“. Със сумата от 9 430,00лв. с РА е извършено увеличение на финансовия резултат за 2016г. на основание чл.26, т.5 от ЗКПО. Загубата за приспадане през 2018г. определена с РА в размер на 48 106,56лв. се променя на загуба за приспадане през 2018г. в размер на 57 536,56лв.

Видно от изложеното, определените задължения на жалбоподателя по ЗКПО произтичат от непризнати разходи, представляващи данъчната основа по фактури

издадени от „АДС РЕЙСТУДИО“ ЕООД, Д. ЕООД, "Стинекс енд Ко" ЕООД и „ВМ Строймаркет“ ЕООД, „МАЙ СТОРИДЖ" ЕООД. Част от задълженията произтичат от отчетените разходи в нарушение на счетоводното законодателство - отчетени разходи за материали директно отнесени в намаление на финансовия резултат, за които не може да се установи, че са свързани с дейността на дружеството и такива, които представляват разходи за незавършен обект. В частта по ЗКПО са налице разходи, които формират временни данъчни разлики, свързани с неправилното прилагане на Закона за счетоводството и Н. - конкретно СС 11 -Договори за строителство, тъй като „Поларис Билдинг” АД е отчитал и признавал текущи разходи /приключвал директно в сметка 123“Печалби и загуби от текущата година/, свързани с изпълнението на договори с възложители, а приходите са отразявани в следващи финансови периоди. Отписвани са активи, продажбата на които е в следващи периоди. Задълженията по ЗКПО са определени и на основание ,че дружеството-жалбоподател е водило нередовна счетоводна отчетност.

Що се касае до определения с решението на директора резултат по ЗКПО за 2018г. - от корпоративен данък в размер на 8 140, 59 лв. и лихви в размер на 3719,83лв., главницата е изменена на 7197,60 лв. ведно със съответните лихви, които пропорционално следва , че са в размер на то видно от таблицата на РА, лихвите са общо в размер на 3288,93 лв. (изчислението е $(3719,83:8140,59) \times 7197,60$).

Всичко изложено води до извод, че отказаното право на приспадане на ДДС и извършените корекции на декларирания от дружеството данъчен резултат са правилни и в съответствие с посочените от ревизиращите материално правни основания, жалбата като неоснователна, следва да бъде отхвърлена изцяло.

На основание всичко изложено, и предвид своевременно направено искане за присъждане на разноски, такива следва да се присъдят съобразно материалния интерес по делото, - за корпоративен данък 7 197,60 лв. и лихви 3288,93 лв. за 2018г. и за ДДС за в размер на 40 625,67 лв. и лихви 19 262,79лв. по 44 фактури, издадени от „АДС РЕЙСТУДИО“ ЕООД през данъчни периоди от м. 06.2017 г. до м. 12.2017 г. и от м. 02.2018 г. до м. 05.2018 г.; както и за ДДС в размер на 2 390,00 лв. по 2 фактури, издадени от „МАЙ СТОРИДЖ“ ЕООД през данъчен период м. 07.2018 г.; и лихви в размер на 1244,81 лв., както и лихви в размер на 1543,83 за м. 02.2017г., или общо материален интерес 75 553,63лв., за които , съгласно чл.161ДОПК вр. чл.8,ал.1 и чл.87, ал.2 от наредба "Наредба № 1 от 9.07.2004 г. за възнаграждения за адвокатска работа, в редакцията й към датата на устните състезания - преди изменението от ДВ бр. 14/18.02.2025г., се следва юрисконсултско възнаграждение в размер на 6 694,29 лева.

На основание изложеното и чл.160, ал.1 ДОПК, съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на "Поларис Билдинг А" ЕООД с ЕИК[ЕИК], и седалище в [населено място], срещу Ревизионен акт № Р-22220222007393-091-001/21.08.2023г., издаден от органи при ТД на НАП [населено място] - Т. Г., на длъжност началник сектор, в качеството му на орган, възложил ревизията, и Е. Д., главен инспектор по приходите, като орган, ръководител на ревизията, изменен с Решение № 1604/13.11.2023г. на директора на ДОДОП С. при Националната агенция за приходите, в частта за установени задължения за

- лихви за ДДС в размер на 1543,83лв. за данъчен период м. 02.2017г.

- задължения за ДДС в размер на 40 625,67 лв. и лихви 19 262,79лв. поради

непризнато право на данъчен кредит по 44 фактури, издадени от „АДС РЕЙСТУДИО“ ЕООД през данъчни периоди от м. 06.2017 г. до м. 12.2017 г. и от м. 02.2018 г. до м. 05.2018 г.; както и за ДДС в размер на 2 390,00 лв. и лихви 1244,81 лв. по 2 фактури, издадени от „МАЙ СТОРИДЖ“ ЕООД през данъчен период м. 07.2018 г.;

-за корпоративен данък за 2018г. в размер на 7 197,60 лв. и лихви 3288,93 лв. за 2018г.

ОСЪЖДА "Поларис Билдинг А" ЕООД с ЕИК[ЕИК],и седалище в [населено място], ДА ЗАПЛАТИ на Националната агенция за приходите, дирекция ОДОП - С., сумата от 6 694,29 (шест хиляди шестстотин двадесет и четири лева и 29 стотинки) за разноси.

Решението може да бъде обжалвано пред Върховен административен съд с касационна жалба и в 14-дневен срок от съобщаването му.

Съдия: